

[Ingerlise Koefoed]

Jeg ved ikke rigtig, om fru Pia Dahl har læst forslaget helt, som det skulle læses. Det lyder for mig, som om fru Pia Dahl, der i øvrigt er glad for musik og musikskoler, går ud fra, at det er et obligatorium, vi har lavet, men det er jo netop ikke et obligatorium.

Det er, som fru Marianne Jelved sagde, et forslag, der hviler på det gode gamle gulerods-princip: den kommune, der tager et initiativ, vil vi gerne være med til at støtte, men vi ønsker faktisk, at initiativet skal komme fra det lokale miljø, sådan at vi ved, at der er interesse for det og opbakning bag det. Vi vil selvfølgelig ikke komme og trække noget ned over hovedet på folk, som det så smukt hedder, hvis de overhovedet ikke er interesseret i at få det.

Det er ment som en støtte til de kommuner, der enten må sætte elevbetalingen meget højt op nu for at kunne klare at bevare musikskolen eller – og det er også sket – må nedlægge deres musikskole, eller som meget gerne ville oprette en musikskole, men ikke har kunnet finde økonomien til at gøre det på en måde, så den ikke bare bliver for de bedststillede børn og unge, men for så godt som alle de børn, der er interesseret i at gå der, og for alle de forældre, der måtte være interesseret i at sende deres børn i musikskolen.

Jeg er selvfølgelig enig med hr. Duetoft i, at livsglæde behøver vi ikke at tage afstand fra herinde i Folketinget, tværtimod, vi skal gøre, hvad vi kan for at hjælpe med, at de mennesker, der gerne vil opleve noget, skal kunne komme til det; men vi skal selvfølgelig ikke gå ind og vurdere, om livsglæden er større ved den ene eller den anden aktivitet.

Jeg er også meget glad for alle de ting, hr. Lysholm Christensen sagde om den personlige udvikling af børnene. Jeg tror nemlig, at musik og andre kulturaktiviteter ikke alene er noget i sig selv, men ved at være med til at skabe noget, ved at opleve noget, udvikler man en følsomhed og en vidsynethed, som er fantastisk nødvendig for alle mennesker, og som selvfølgelig ikke mindst er nødvendig i disse år, hvor tingene udvikler sig så lynhurtigt, at det er utroligt svært for os alle at få overblik. Vi har brug for den kreativitet og fantasi, og hvad det nu alt sammen hedder, som vi kan få. Og den kan vi få meget godt igennem opvæksten, men den kan også blive kulet godt ned under en opvækst, hvor der ikke er nogen kreative udfordringer og opmuntringer.

Jeg har vist udtalt mig om pengene, og jeg har på god SF-vis ikke anvist lige præcis, hvor de skal komme fra; jeg tror sagtens, at de kan findes, men jeg har også sagt, hvor jeg ikke kan finde dem. Jeg ved, vi ikke kan finde dem på forsvaret; det havde jeg nu ærlig talt heller ikke drømt om at vi kunne.

Jeg vil blot til sidst sige, at vi jo også arbejder med musikundervisning og musikskolevirksomhed på et andet område i denne tid, nemlig inden for folkeoplysningen, som det også blev sagt af hr. Lysholm Christensen. Jeg vil godt, selv om det måske falder lidt uden for dette lovforslag, gøre opmærksom på, at der er en enkelt ting i folkeoplysningsloven, som forekommer mig lidt vanskelig at forstå.

Jeg har forstået af de svar, jeg har fået fra ministeren, at man stadig væk vil have mulighed for under folkeoplysningsloven at oprette små hold til instrumentalundervisning, men hvis man skal betale en tredjedel af lærerlønnen på et hold på 4 eller 6 mennesker, så bliver det en meget høj deltagerbetaling. Jeg har stillet et spørgsmål om det. Jeg mener, man i disse tilfælde burde kunne give en særbehandling, ligesom man kan gøre med handicapundervisningen, sådan at tilskuddet blev større og deltagerbetalingen derved kunne holdes nede.

Det er lidt ved siden af dette lovforslag, men det hænger altså sammen med musikken, og mens den nu spiller, synes jeg også godt, at jeg kan anslå den tone.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Foranlediget af et direkte spørgsmål fra fru Ingerlise Koefoed om, hvorvidt Det Radikale Venstre har fortrudt et tidligere samarbejde om musikloven med Socialdemokratiet og SF, kan jeg svare nej, det har Det Radikale Venstre ikke.

Jeg vil gerne benytte anledningen til også at sige, at Det Radikale Venstre heller ikke kan støtte, at man sparer på Kulturfonden for at bruge pengene til et andet i øvrigt udmærket forslag, nemlig L 184.

Da jeg talte om prioritering inden for kulturområdet, vil jeg bare gøre opmærksom på – det er ikke, fordi jeg forventer eller ønsker nogen kommentar – at vi jo behandler lovforslag om folkeoplysning og lovforslag om teaterlov, hvor der også er økonomiske diskussioner – hvis vi